

Međunarodni kongres fizioterapeuta, 7 – 10 lipanj 2012., Varaždin

Nakon dugo vremena otišao sam na neko druženje ovakvoga tipa. Organizacija je bila izvaredna. Dvije stotine kolegica i kolega, veliki broj predavanja, okruglih stolova i radionica. Razmjena iskustava sa našim kolegicama i kolegama kao i gostima iz inozemstva.

Meni osobno je bilo izuzetno interesantno predavanje **Alene Kobesove** iz Praga sa temom **DN**

S (

[http](http://)

[://](http://)

www

rehabps

[com](http://rehabps.com)

[/](http://rehabps.com/)

[REHABILITATION](http://rehabps.com/REHABILITATION)

[/](http://rehabps.com/REHABILITATION/)

[Home](http://rehabps.com/REHABILITATION/Home)

[html](http://rehabps.com/REHABILITATION/Home.html)

) i vječiti kolega Cipčić sa svojim iznenađenjima. Unatrag par godina me naučio o „sidrima“ i hvala mu na tome a ove godine je išao korak dalje sa izvanrednom prezentacijom. Taj čovjek traje i traje u struci, te je osim privatne prakse vrstan prezentator, pa dragi moji, imamo svi od koga učiti.

Radionica o kojoj sam čuo pohvale je radionica ekipe iz Beograda: Kristine, Mire i Dragana, Dodir do zdravlja i Fascia.

Naravno, bilo je i tehnika koje se doslovce vucaraju po svim većim skupovima a sa ciljem jeftinog marketinga i privlačenja publike. Očekivao sam više stvari (poglavito radionica) iz manualne medicine, terapije ili po novome fizioterapije, međutim bio je prisutan samo Kaltenborn pristup predstavljen od strane Matthiasa Burketa, koji unatoč višegodišnjem prisustvu u Hrvatskoj nije uspio završiti niti jedan kompletan tečaj (mislim na 7 stupnjeva) sa hrvatskim fizioterapeutima, nakon kojeg se dobija naziv Kaltenborn terapeut (ne OMT jer za to treba još godina i novaca). Nisam baš siguran da su naši kolege glupi i nesposobni da to riješe i u puno bržem roku, ali što dulje traje, vjerojatno u glavama ljudi više vrijedi.

Interesantno je da se tijekom cijelog tečaja djeca kao pacijenti niti ne spominju pa mi se čini kao da bi u dogledno vrijeme mogao biti Kaltenborn za odrasle i Kaltenborn za djecu (kao i neki filmovi...)

Kako sam dosada i pisao tehnika za učiti je „fantastična“ (nikakvo predznanje nije potrebno jer se uči i anatomija od početka) ali polaznici su fizioterapeuti i trebali bi poznavati neke stvari prije samog tečaja a ne da preskupo plaćaju sate anatomije i biomehanike.

Vrle fizioterapeutske škole i učilišta su bazirana na psihologiji kao osnovi i ogromnom broju studenata a da nije osigurana klinika na primjeren način shodno potrebama struke, ali to je već više puta ispričana priča i ništa se promijenilo nije.

Iako se u Hrvatskoj održavaju tečajevi i radionice iz raznih područja manualne terapije, u Varaždinu nije bilo niti jednog polaznika (predstavnika) Cyriax, Maitland, Mulligan i ostalih škola koje zarađuju lijepe novce u RH. Pa gdje su ti polaznici ili instruktori? Nije li pošteno da ljudi vide o čemu se radi pa da onda odluče gdje će?

U razgovoru sa kolegama koji su malo dulje u tome, zaključak (moj i njihov) je isti.

Manualna je manulna: z

glob je zglob, mišić je mišić a živac je živac i koliko god se neki trude (isključivo sa ciljem privlačenja publike) objašnjavati kako je to i to bolje od toga i toga, baš im i ne polazi za rukom. Zglob svi hvataju na isti način, mišić tretiraju na sličan način a živce ostavljaju za neku drugu priču jer su u pravilu posljedica.

Razlika u „međusobnim ogledima (usporedbama)“ je 15-20%.

Kako kaže **TBF** u pjesmi **Šareni artikal**.

Neurodinamika i Marinko Rade, samo riječi hvale za prezentaciju (tečaj je neka druga priča).

PNF i Bobath su posebna priča, imamo instruktora i terapeuta u RH ali organizator dovlači stranca. Zašto se instruktor i terapeut nisu javili za radionicu PNF-a (Bobatha)? Mogli su, lijepo je bilo objavljeno kod same obavijesti za Kongres, rok je bio dovoljno dug, ali ništa. Po meni tipičan problem   **velikih stranaca i malih hrvata** koji ne vjeruju sami sebi (pa kako će nam itko vjerovati, dragi kolege?).

Moja malenkost je održala radionicu **trriger točki** pred 50-ak nazočnih i to poprilično uspješnu.

U subotu je bio dan jednog dijela „elite“ hrvatske fizioterapije, gdje su ljudi sa puno teorije i malo prakse pričali (neurologija) dok su respiratorna fizioterapija i fizioterapija u ginekologiji (Marinela i Manuela, bravo za predavanje!) odradene izvrsno sa puno klinike.

Na fotografijama vidite najprije kolegicu Marinelu (alfu i omegu cijelog događanja), ako joj dosadi struka u ulozi tajnice i organizatorice uvijek će naći mjesta, par instruktora te moju malenkost gologa torza (kao kaže priča „Muškarac bez trbuha je kao nebo bez zvijezda“ ili „Da žene vole pločice spavale bi u kupaoni“) sa dr. Alenom Kobesovom (DNS) čiji sam bio model na radionicu

Ovo je moj osobni osvrt na kongres i neka se nitko ne nađe uvrijeđen (kako je znalo koji puta biti).

{vsig}2012/3e{/vsig}